

KÜLÖNKIADÁS 2010. ÁPRILIS

HÁROMSZÉKI NAGYJAINK NYOMÁBAN

Molnár Józsiás, iskolánk névadója

A tartalomból:

Háromszék sok hírességet adott a magyar kultúrának és az 1848-as forradalomnak: Kőrösi Csoma Sándort, Mikes Kelemt, Barabás Miklóst, Gábor Áront, Turóczy Mózes, Tuzson Jánost, Molnár Józsiást, aki ugyan nem vett részt a szabadságharcban, hiszen 1841-ben született, de családja nem kis áldozatot hozott a forradalomért és szabadságharcért. Ennek az lett a következménye, hogy Molnár Józsiásnak abba kellett hagynia tanulmányait. Ennek ellenére művelt ember volt, tudott németül, magánúton tanult franciát, magyar irodalmat, zenét.

Jövedelmének jelentős részét szegény diákok taníttatására, közintézmények, egyesületek fenntartására fordította.

Városunkban a nagy előd emlékét a Józsiás-kert őrzi, amelyet Molnár Józsiás adományozott a városnak azzal a céllal, hogy az itt lakóknak kikapcsolódási lehetőséget biztosítson.

A ma is létező parkban a bőkezű mecénásnak mauzóleumot emeltetett a város. Minden március 15-én iskolánk tanulói leróják kegyeletüket a nagy előd emlékénel.

Esőre fel! 2

Farsang 3

Szórakozás, kirándulás 4

Barátokat kerestiünk 5

Könyvajánló 6

Lóti-futi 7

Évzáró előadás 8

KARÁCSONYVÁRÓ KONCERT

Hetek óta hevesen folynak a próbák az egyre közeledő Karácsonyi Koncertre. Tanár, diák egyaránt készül. A délután felcsendülő zeneművek egyre hangosabban suttoják, hogy itt a Karácsony. Ezzel kapcsolatosan Fábíán Csaba tanár urat kérdeztük:

- *Miért különleges ez a koncert?*

- A Karácsonyváró Koncert különlegessége abban rejlik, hogy ez alkalommal egyaránt színpadra lépnek diákok, tanárok egy-két rövid produkcióval. Az előadás központjában az iskola zenekara áll és több előadási darab hangzik majd el, amit a diákok adnak elő kisebb-nagyobb csoportokban, vagy a tanáraikkal, a művektől függően.

- *Már hagyománnyá vált ez iskolánkban. Mi az eddigi benyomás a koncertről? Melyek voltak az elmúlt évek „visszhangjai”?*

- Valóban hagyományos ez a koncert, mivel az elmúlt időben, amióta a zenetagozat működik iskolánkban, minden év decemberében megszerveztük városunk kulturális központjában óriási sikerrel. A „visszhangok” szerint ezt a megmozdulást folytatnunk kell a szülők, a diákok és persze a tanárok örömeire. Az elmúlt években is nagy volt az érdeklődés, reméljük, hogy az idén s a jövőben is ez így marad. Az a célunk, hogy az előadás alatt mindenki jól érezze magát mind a színpadon, mind a nézőtérén, s ha rövid időre is, ünnepi hangulatot teremtsünk, hiszen közeledik a karácsony.

Iskolánk diákjának egy érdekes meséjét olvashatjátok, amellyel 2007-ben az Erdélyi Magyar Írók Ligájának Debüt-díját nyerte.

Esőre fel!

Történt egyszer, hogy fent, a felhők fölött, az esőcseppek országában gyűlést tartottak. A fő esőcsepp Mr. Főcsepp szónokolt:

-Ide, ide mindenki, Felhőgomoly lakói! A minisztérium bátor, kalandvágyó cseppeket alkalmaz, olyanokat, akiknek segítségével, és persze megfelelő vezetővel, felfedezzük az egész földet, legalábbis az alattunk lévő. Aki vállalkozik, holnap, legkésőbb este tíz óráig jelentkezzék a Zuhéfelügyeleti Főosztályon a záporteremben.

Így hangzott el Mr. Főcsepp hangja Felhőgomolyban, Cseppropolisz fővárosában.

Ezt a rendeletet felhőszerte hirdetik. Ezt ordítja Mr. Főcsepp főnöke Mr. Mégfőcsepp, ezt skálazza Mr. Mégfőcsepp főnöke Mr. Legfőcsepp, erről ad tudósítást Mr. Legfőcsepp főnöke Mr. Legeslegfőcsepp, mivel egy cseppet harsányabban kellett toborozni a cseppet, mert hát ők, vagyis a cseppek keveset tudtak az alattuk lévő csillogó-villogó, száraz-nedves, halk-zajos világból.

Eközben a városban, egy útszéli kis kocsmában, nevezetesen az „Égzsakadás, földindulás” nevezetűben zajos megbeszélés folyt. Természetesen Mr. Főcsepp szónoklata volt a téma. Ennyire még sohasem volt dugig literrel a kocsmá. Mindenki lelki vizében ott vízhangoztak a nagy író, Cseppespeare sorai: „Vállalkozni, vagy nem vállalkozni, ez itt a keleti kérdés!”

No, de álljunk csak meg egy picit! Pontosabban kikben is hangzottak fel ezek a szavak? Soroljuk fel őket! Elsőként Zuhé Lajos. Tudni kell róla, hogy kijárta a víziiskolát, csurrantott-tízes-vizesre végzett, vagyis csupaokosra. Ott van még a kissé műveletlen, de bátor Eső Zoli, meg az ő-vel beszélő kocsmáros, Csöppös Ödön, de nem maradhat el a rímbe beszélő eső-költő, Csepereg Marci, és Szakad Gábor sem.

Közben a Zuhéfelügyeleti osztályon is nagy volt a kavargás. Mr. Főcsepp és főnökei érezték, hogy most többen fognak jelentkezni, és be lehet indítani a veszélyes expedíciót. Be ám, de ki legyen a vezér? Ezen vitatkoztak:

-Talán Esikpereg tábornok? - kérdezte Mr. Főcsepp.

-Á, ő túl hamar feladja - vélte Mr. Legfőcsepp.

-Mondjuk Cseppcsupp hadvezér-szólat meg egy sovány csepp a vezérkarból.

-Még csak az kéne... Így tanácskoztak hosszadalmasan, míg végre Mr. Legfőcsepp kért szót.

-Tudják mit? Legyen Cseppneki alhadnagy.

Ezt mindnyájan elfogadták. Azonnal fel is hívták, és elmondták neki a tervet, s arra kérték, hogy holnap este kilenc órakor legyen a Zuhéfelügyeleti Főosztály záportermében.

-Rendben, ott leszek. S azzal az ajtó felé indult.

-Ja, és még valami, -szólt utána Mr. Legeslegfőcsepp - kinevezem csepphadnagynak.

-Köszönöm! Aztán feszesre loccsantva magát szalutált, és kifolyt az ajtón.

Másnap a záporteremben már nyolc órára literbe gyűlt mindenki, akiről eddig hallottunk. Fél kilencre megérkezett Cseppneki hadnagy, és megkezdődött a választás. A cirrusfelhő-papírból készült listán a következő nevek álltak: Zuhé Lajos, eső-költő, Csöppös Ödön, és Eső Zoli. Cseppneki felírta a névsort.

-Holnap indulunk - adta tudtul - és Cseppropolisz északkeletnyugat felhőjéből reggel fél hétkor esünk le a földre. Ezzel bezárták a gyűlést és hazamentek.

A következő napon Cseppropolisz zuhanófelhőjén, az esikszakadon, legelőször Cseppneki jelent meg, azután sorban a többiek. Cseppneki elkiáltotta magát:

-Felkészülni! - és azzal a mélybe vetette magát, azaz csak vetette volna, de a neveletlen Zoli visszahúzta.

-Ej, ilyen-amolyan teremburáját, ki húzta vissza? - kérdezte.

-Én kérem alásan, felelte Zoli - ugyanis még túl korán van.

-Esőre fel! - azzal valamennyien levetették magukat.

Zuhanás közben látták, hogy egy nagyvárosban érnek földet és szerencsésen landoltak egy tócsában.

-Nő, möst hől vögyünk, mörré öndujjunk? - tudakolta Csöppös Ödön.

-Arra megyünk, amerre visz az eszünk - mondta Költő.

-Haggyák a tereferét! Indulás előre! - hangzott a parancs.

Elindultak óvatosan, legfőképpen az eget kémelve folytak tócsáról-tócsára. Hogy miért kellett ennyire vigyázni? Cseppneki csepphadnagy utasításából már lehet következtetni.

-Figyeljenek meg gyorsan mindent, gyorsan! Egyelőre még van időnk, mert nem látni a napot, de nemsokára előbukkan. És ha előbukkan, még mielőtt befejeznénk a felfedezést, idő előtt visszapárolgunk Cseppropoliszba - mondta.

-Mamaaa! Beázott a cipőm! - hangzott egy kísérteties kiáltás fölöttük.

-Mi lehet? - kérdezték ijedten a cseppek.

Böcs úgy gondolom, én lehetek az őka - mondta Ödön - véltőlönül átmöntem völömi fehérön - mondta sajnálkozva. Továbbmentek, miközben csak néhány baleset történt: Lajost majdnem szétfröcskölte egy autó, Zoli összeütközött egy idegen cseppel, de a végén szerencsésen összekerültek.

-Hamarosan vissza kell indulnunk! - kiáltotta Zuhé Lajos.

S abban a pillanatban kisütött a nap. A cseppek érezték, hogy testük könnyű, páras lesz, és elkezdtek erőlködve emelkedni, fel Cseppropoliszig.

A városban nagy ujjongással fogadták őket. A jegyzeteikért mindnyájan megkapták a „Cseppet sem csepperejű csepp” díjat. És kalandjaikról egy könyvet is írtak. Kíváncsiak vagytok erre a könyvre? Éppen most olvastátok.

FARSANG

„Hiszek a nevetés hatalmában, mint a rettegés és gyűlölet ellenszerében.”

(Charlie Chaplin)

S ha farsang, akkor vidámság, tréfa, nevetés. Ez volt a Molnár Józsiás Iskolában is. S mivel a farsang nem lenne az igazi fonó nélkül, ezért vidám jelenetben elevenítettük meg a hajdani fonó hangulatát. Hallani lehetett Maris néni tréfás meséjét „a szegény asszon bugyutacska leányairól s az elég ügyibevaló fiáról”, jól szórakoztunk a mesebeli „kolontos asszonyon”, aki „megnyírta a kotlót, hogy a csürkék tudjanak szopni”, vagy a bugyuta atyafin, aki „zsákjával hordta bé a házba a világosságot”, ahelyett, hogy a „fészivel s firésszel ablakot vágott volna rea”.

Nem hiányzott a sok fursangos találós kérdés sem. Nagy derűtséget váltott ki Áronka kérdése „Ha felvetik fehér, ha leesik zöd. Mi az?”. Sok találgatás után, amelyek közt volt olyan, hogy „Mózsai bál”, „Berta néni s a pénze!”, mivel senki se találta ki, Áront kérdezték meg, hogy mi az. Ő vállvonogatva, ravasz, kicsit kárörvendő mosollyal mondta: „Én se tudom.”

De ha már farsang a fonóban, felcsendült a népdal, nem is akármilyen, hanem a tréfás, amely Erzsók néném pendelyéről szólt. Az iskola népzeneészeinek köszönhetően felhangzott a gyors csárdás, és a fiatalok, de még Erzsók néne is ropták a táncot.

S amikor mindenki elégedetten végignézte a diákok produkcióját, a fonó házigazdája is elégedettek a kellemes, vidám hangulatú estével.

SZÓRAKOZÁS, KIRÁNDULÁS

Amikor már nem bírjuk szusszal,

tanítóink, tanáraink gondoskodnak arról, hogy kikapcsolódjunk, szórakozzunk. Gyakran a kellemes, izgalmas tevékenység a haszonnal társul. Kellemes az utazás, a kirándulás, az együttlét, mert ugye ez más, mint a tanítási óra. Az ember szabadabb, nem kell izgulni, és másképp nyilvánulhat meg. S mi a hasznos? Ismereteinket gyarapítani, megismerni hazánk nevezetességeit, ebbe beleértjük az anyaországot is. Nagy élmény az Ópusztaszeren tett látogatás, ahol vengéglátóink elkalauzoltak a Feszty körképhez.

Este indultunk Ópusztaszer fele, mert úgy gondoltuk, hogy egy történelem óra még emlékezetesebbé teszi ezt a kirándulást. Reggelre érkezünk a helyszínre, izgalommal vártuk, hogy bemehessünk. Sokat mesélt a tanító néni a Feszty körképről, ezért kíváncsiak voltunk, hogy valóban azt az élményt nyújtja-e, mint amit már elmesélt nekünk.

Az előtérben megnézhattük Feszty Árpád mellszobrát. Ahogy haladtunk fölfele, egyre fokozódott az izgalom, mígnem elénk tárult teljes nagyságában a kép. Egyszerűen csodálatos, lélegzetelállító volt. Egyszerre láttuk, hallottuk a honfoglalás eseményeit, szinte mi is részesei voltunk a csatának. Nagyon sajnáltuk, hogy a látogatási időnk lejárt, el kellett hagyni a termet.

A rotunda épülete még számos látnivalót nyújtott számunkra, több időszakos kiállítást is megnézhattunk. Tovább haladva az emlékparkban, érdekességnek számított számunkra az alig nyolc tonnás mamutfenyő szelet. A skanzen betekintést nyújtott a XVIII.-XIX. századok világába, egyfajta időutazásban vettünk részt. Érdekes volt vásárolni a szatócsboltban törökmézet vagy jégcukorkát, megnézni egy az 1800-as években épült iskolát, bemenni a postára és telefonálni, felmászni a szélmalomba a gyorskerékhez, a lovasbemutatóról nem is beszélve.

Másnap szabad programunk volt, melyet a környék megismerésével töltöttünk. Nagyon szép volt a Balaton a rossz idő ellenére is. Egyetlen bánatunk az volt, hogy nem fürödhettünk.

Hazaindulás előtt még egy búcsúpillantást vetettünk a Balatonra a tihanyi apátság kilátójából, és szomorúan, de sok szép élménnyel tértünk haza.

Sütő Boglárka, V. A.

„Aki barátot talál, kincset talál.”

(Kincs, ami nincs)

BARÁTOKAT KERESTÜNK

2009. november 17-21 között a pécsi Szent Mór Iskola meghívására a Molnár Józsiás I-VIII Osztályos Iskola 30 diákja 10 tanár kíséretében részt vett a **Határon Túli Iskolák Művészeti Találkozásán**. A találkozón jelen voltak a szlovákiai Marianum Egyházi Iskolaközpont gyerekkórusa és az iskolásokat elkísérő pedagógusok is.

A két iskola az első közös rendezvényén már túl van, ugyanis március 12-15 között a Molnár Józsiás Iskola vendégei voltak a pécsi Szent Mór Katolikus Iskolaközpont gyerekkórusa és tanárai.

Jó volt sétálni Magyarország egyik leghíresebb, mediterrán hangulatú városában, látni hogyan készül Pécs 2010-re Európa Kulturális Fővárosává lenni, felemelő érzés volt koncerten résztvenni a pécsi Székesegyházban, amelynek története visszanyúlik egészen a római birodalom koráig.

Első nap a vendég gyerekek és tanárok megtekinthették a Zsolnay Múzeumot, amely kiállítás a világhírű Zsolnay-porcelán történetét és jellegzetes darabjait mutatta be, este pedig részt vehettek a késő barokk stílusú Lyceum Templomban a Cecília - hangversenyen.

Másnap a Lauber Dezső Városi Sportcsarnokban Erdély, Felvidék és Pécs mérhette össze erejét a közös sportjátékokon. A sorversenyeken Kézdivásárhely mondhatta magáénak az első helyet.

A vendégiskolák közös koncertje következett a pécsi Bazilikában és a Dóm Múzeumban, ahol a Molnár Józsiás Iskola tanulói és tanárai világi zeneműveket adtak elő a pécsi közönség számára. A Dóm Kőtárban megtekinthették a Székesegyház átépítésekor felszínre került töredékeket, faragványokat, illetve a Püspökvár területén kiásott más egyházi épületek alapfalai között talált angyal- és apostolszobrokat.

Ezt este közös népdaltanulás és fergeteges táncház követte a Nagy Lajos Gimnázium dísztermében.

Városnézés közben megtudtuk, hogy a honfoglalás idején Pécs a magyaroknak adott otthont, a pécsi püspökség már 1000-ban megalakult Szent István király

jóvoltából. Nagy Lajos 1367-ben létrehozta a pécsi egyetemet, ahol egészen a török hódoltságig évente több mint kétezer diák végezte tanulmányait. Kiemelkedő jelentőségű a város kultúrája is, hiszen itt alkotott *Janus Pannonius* humanista költő, és itt nyílt meg 1440-ben Magyarország első közkönyvtára. Megtekinthettük a pécsi Székesegyház altemplomában, - az 1991-ben - a fűtés modernizációjakor feltárt sírt, amelyről elmondták, hogy Janus Pannonius hányatott sorsú költő és püspök maradványait őrzi.

Harmadik nap ellátogattunk a Természettudományi Múzeumba, ahol megismerhettük a Dél-Dunántúl jellegzetes élőhelyeinek világát.

A szíves vendéglátás, a katolikus iskolai közösség lelkülete, a rengeteg látnivaló lenyűgözte mind a diákokat, mind a tanárokat. A kapcsolatépítés tovább folytatódik, hangzott el a búcsúvacsorán, márciusban ismét a mi vendégeink lesznek a pécsiek.

Köszönjük az iskolának, hogy lehetővé tette a kirándulást, a szülőknek, hogy beleegyezésüket adták, a kísérőtanároknak, hogy velünk tartottak, és főként a Zarah Moden Kft. és a New-Fashion Rt. vezetőségének, hogy ilyen szép napokat szereztek gyerekeinknek.

"A könyv az az embernek,
ami a szárny a madárnak."

Bonus

@Csodasakk

A történet a boldogság szigetén kezdődik, ahol egy kőműves élt feleségével, hat lányával és egy fiával.

A fiú kedvenc játéka a sakk volt, ezért az apja épített neki egy sakktornyot, amit a születésnapján szeretett volna megmutatni neki. Egy nap Benjámint rejtélyes módon megbetegedett. Az anyai szeretettől életre keltek a sakkfigurák és elmentek a világ tizenhat tájára tizenhat ritkaságért. Miután izgalmas kalandok után mindegyik sakkbábu hazatért, gyógyfőzetet készítettek a ritka növényekből, és az éj leple alatt bevitték a kelyhet Benjámint szobájába. Benjámint felkelt, észrevette a kelyhet, azt hitte, hogy az édesanyja gyógyszert hozott neki és megitta a kehelyből a gyógyfőzetet. Reggelre a fiú meggyógyult. Ezért az apja felvitte a sakktornyba és ott átadott neki egy csomagot.

Ha kíváncsiak vagytok mi volt a csomagban, olvassátok el Bartos Erika Csodasakk című könyvét, és megtudjátok. A könyvben a szerző által készített szebbnél szebb képek láthatók.

KÖNYVAJÁNLÓ

@ NÉGYSZÖGLETŰ KERES ERDŐ

Szórakoztatónak és ugyanakkor hasznosnak tartjuk az ismerkedést a **NÉGYSZÖGLETŰ KERES ERDŐ** lakóival, **LÁZÁR ERVIN** azonos című meseregényének szereplőivel. Kis barátságos és vicces lények voltak, de ugyanakkor nem mindennapi, különleges hősök: Mikkamakka, Bruckner Szigfrid, a cirkuszi oroszlán, Ló Szerafin, a kék csodaparipa, Aromo, a fékezhetetlen agyvelejű nyúl, Vacskamati, a feledékeny kis cica, Nagy Zoárd, a lépkedő fenyőfa, Szörnyeteg Lajos, a jószívű behemót, Dömdödöm, aki csak annyit tud mondani, hogy dömdödöm, és Maminti a kicsi zöld tündér.

Ők a Négyszögletű Keres Erdőben élnek, ahol el tudták fogadni a másságot. Minden nap jól érzik magukat, munkával és játékkal töltik idejüket, és Mikkamakka vezérükkel sok vicces és elgondolkodtató, vidám és szomorú kalandba keverednek. Ezeket kár lenne kihagyni!

Szerintünk a legviccesebb fejezet a *Dömdö-dömdö-dömdödöm*, mert mindenki szórakoztató verset írt.

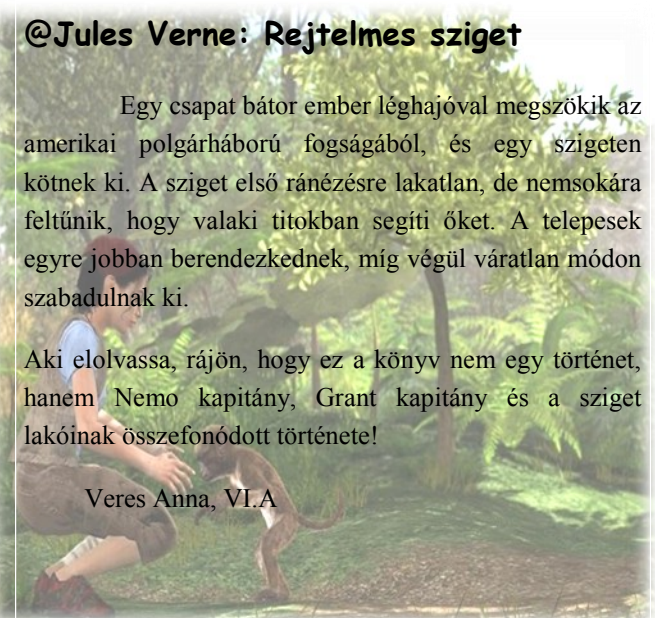
Ajánljuk mindenkinek, kicsiknek és nagyoknak egyaránt, hogy olvassák el!

@Jules Verne: Rejtelmes sziget

Egy csapat bátor ember léghajóval megszökik az amerikai polgárháború fogságából, és egy szigeten kötnek ki. A sziget első ránézésre lakatlan, de nemsokára feltűnik, hogy valaki titokban segíti őket. A telepések egyre jobban berendezkednek, míg végül váratlan módon szabadulnak ki.

Aki elolvassa, rájön, hogy ez a könyv nem egy történet, hanem Nemo kapitány, Grant kapitány és a sziget lakóinak összefonódott története!

Veres Anna, VI.A

LÓTI-FUTI ÉP TESTBEN ÉPP, HOGY ÉLEKI!

Nem is csoda egy olyan verseny után, amelyet iskolánk tanulói szerveztek.

A második félét inkább a fociról szólt iskolánkban.

Először volt a Felső-Háromszéki kupa a kicsiknek, ahol V. helyezést értek el, és itt először a csapatban egy lány is játszott. A csapat tagjai: Bálint Boglárka, Sánta Lóránt, Sánta Tamás, Beján Norbert, Hirsher Lóránt, Izsák Elvisz, Vargyasi Szabolcs, Kocsis László, Demény Ákos, Kalányos Roland

Utánuk jöttek a nagyok, ők VI. helyezést értek el. Az ő csapatukban benne voltak: Szakács Róbert, Kozma Mihály, Móré Szabolcs, Hodor Tamás, Orosz Tibor, Szotyori Antal Csaba, Hadnagy Zoltán, Keresztes Ervin.

Ők Keresztes Ervin kivételével részt vettek a kézilabda bajnokságon is.

III. helyezést értek el.

A KSE napok keretén belül az V. B és a VI. B osztályosok az "1000 éves út" nevű gyalogtúrán vettek részt ami 40 km volt az 1000 éves határig.

A kicsik még részt vettek egy focibajnokságon ahol harmadikok lettek. A csapat tagjai: Szakács Lehel, Bíró Botond, Csurulya Csongor, Székely Árpád, Orbán Zoltán, Bajcsi Richárd, Gáspár András, Cseh Szabolcs, Demény Ákos.

Iskolánkban jelenleg folyik a focibajnokság.

Az iskolai bajnokságban, amikor a VI. B-sek ellen játszottunk, győztünk 2-1 re. A gólunkat Zsolti rúgta, de mindenki nagyon jól játszott. A kapusunk, Norbi, nagyokat védett, a háttvédjeink, Szili és Balázs, sok labdát háritottak és a középpályán Szabi kitűnő passzokat osztott. Az én feladatomban a berúgás volt, ezért sokat kellett futnom, mert percenként kirúgták a labdát.

Kovács Zoltán Tibor VI. A

„A természet nem szegi meg a törvényt.”

Da Vinci

Amikor a tanító néni tudomásunkra hozta, hogy megnyertük a pályázatot, nagy volt az öröm az osztályban. Aztán mindenki keményen dolgozott. Boldogok voltunk, hogy segíthetünk.

Takarítottunk, ágakat hordtunk, földet rostáltunk, röögöt morzsoltunk, hogy virágainkat minél puhább ágyba ültethessük. A park egyre jobban alakult. Munkánknak meglátszott az eredménye. Az addig „tiltott zónaként”, néhol vaskerítéssel körbevett füves kertből pompás, virágos miniparkot varázsoltunk. Június 12-én érkezett a nagy nap. A parkot felavattuk és birtokba vettük.

Aztán jött a nagyvakáció, s rózsáink még akkor is virágoztak, amikor egy-egy helyen bizony benőtte a gaz. Augusztusban, amikor a tanító néni megkért, hogy segítsünk gyomlálni, szó nélkül mentünk. A látvány nagyon elszomorított. Hát rendesen ellepte a gyom az egész parkot! De a tanító néni felvidított, hogy elvisz fagyizni. Aztán a takarító néni és a tanci segítségével megszabadítottuk a parkot az imitt-amott bizony térdig érő gáztól. A park újra életteli lett. Még a tavirózsa is szebben pompázott.

ZÖLDMUNKÁK

Ilyen volt

Ilyen lett

Ambrus Eszter, Főnyad Erika IV. B. Step by Step

ÉVZÁRÓ ELŐADÁS A VIGADÓBAN

Május 20-án, szerdán 17 órától sor került a Vigadó Művelődési Házban a Molnár Józsiás Iskola évzáró előadására, melyen nemcsak az ifjú zenészeink, hanem iskolánk többi diákjai is szerepeltek. A színpadot az I-IV osztályos tanulók uralták, a kis mesejelenetekből, a népi- meg modern táncokból összeállított színes műsor valósággal magával pörgette a jelenlevőket több mint másfél órán keresztül. Köszönjük a színvonalas, érdekes műsort tanítóinknak, tanárainknak, diákjainknak!

*A rikksantást segítették: Nagy Mónika tanárnő
Németh Terézia tanárnő
Néda László informatikus
Sárosi Csaba tanár
Kovács Katalin tanítónő*